

KROONIKA

AKADEEMILISE PÕLLUMAJANDUSE SELTSI TEGEVUSEST

16. detsembril 1999. a. toimus Ilmatsalus seltsi ettekandekoosolek.

Päevakord:

1. Loomakasvatuse majanduslikkus suur-
majandis.
2. Taimekasvatuse probleemid.
3. Vaba diskussioon.

Koosoleku avas seltsi president prof. O. Saveli.

AS Tartu AGRO direktor veterinaariakandidaat Enno Puusepp andis põhjaliku ülevaate majandist. Ta kinnitas, et vaatamata nimevahetustele ei ole tootmine seisma jäänud. Nõukogude ajal oli majand ELVI põhiliseks katsebaasiks, kus juurutati teaduse saavutusi. Põllumajandusreform on edenenud jõudsasti. Selle käigus lähtuti põhimõttest säilitada tervikvarad. Moodustus kümme üksust. Käesoleval ajal on majandi kasutuses maad üle 3500 ha, osa sellest on renditud naabervaldadest. Aasta-aastalt on suurenenud tootmismahd, kuid ka ümbritsev elu on kulgenud omasoodu. Eesmärgiks on taastootmise laiendamine. Pidevalt tehakse investeeringuid uue tehnika ja tehnoloogiate soetamiseks. Viimastel aastatel on investeeritud ligi 5 miljonit krooni aastas, kuid vaja oleks enam. E. Puusepp märkis, et seni on suudetud vältida maksuvõlgasid ja suuri pangalaene. Abi on olnud mitmetest otsetoetustest. Tänu uuele tehnikale on väetamine läinud täpsemaks ja ökonoomsemaks. Majandile algas 1998. a. lootustandvalt, kuid ebasoodsad ilmastikutingimused ja üleüldine põllumajandussaaduste hindade kukkumine jättis oma jälje. E. Puusepp kiitis majandi koostööpartnereid – piima- ja lihatööstusi, kellega ollakse pikaajalistes lepingulistest suhetes. Koos on saadud ja saadakse raskustest üle. Hindade kukkumise põhjustena nimetas E. Puusepp kõlvatut konkurentsi, üliberaalset turumajandust ja ekspordi ära-kukkumist. Ta sõnas, et halamisest on vähe kasu, tuleb pingutada ning püüda toota võimalikult odavalt ja müüa võimalikult kallilt.

Esineja peatus ka kõigil tootmisharudel. Kui seni on piimatoodang suurenenud loomade arvu suurenemise arvel, siis nüüd on eesmärgiks suurendada väljalüpsi. Loomad saavad silo vabalt. Majandis ei mindud pullvasikate hävitamisele, sest oma lihatööstuse kaudu saadakse sellest täiendavat tulu. Esineja sõnul takistab sigade suuremat juurdekasvu farmide sisekliima. Probleem on sigalate

suures niiskuses. Heal järjel oli pörsatootmine, kuid nüüdseks on ostuhuvi märgatavalt vähenenud, mistõttu on tekkinud sigade ülemajutus.

E. Puusepp toonitas korduvalt, et tootja käes peaks olema ka töötlemine ja realiseerimine, sest kõige suurema kasumi saab kaubandus. Sellest lähtuvalt investeeriti 1995. a. oma lihatööstusesse. Esineja pidas investeeringut õnnestunuks, sest turg on olemas ning oma lihast valmistatud toode on värske ja hea.

Põllumajanduskandidaat Eino Härm kesken-
dus enam taimekasvatuse probleemidele. Taime-
kasvatuse põhiülesanne on teravilja- ja heinaseem-
nekasvatus. Tartu AGRO baasil on moodustatud
seemnekeskus. Tähelepanu jagub ka rohusöötade
tootmisele. Ka väiksematelt pindadelt tahetakse
saada korralikke saake. Viimastel aastatel on väe-
tiste kasutamine olnud tagasihoidlik. Korralikult
töötab külvikord. E. Härm andis ülevaate külvi-
pinna struktuurist, soetatud põllutöomasinatest ja
haakeriistadest. Välja on vahetatud mullaharimise
riistad ja külvikud. Kasutusel on uut tüüpi kaarutid
ja niitjad. Pikemalt peatus esineja seemnekeskuse
tööl. Kaks viimast aastat on seda käinud testimas
ka eksperdid Euroopa Liidu juurest. Ta pani saa-
lisolijaile südamele püüda säilitada seemnekasva-
tuseks suured põllud. Pidevalt tõusevad nõuded
seemnekasvatusele. Probleemiks on võitlus tuule-
kaeraga. Viimastel aastatel on suurenenud nõudlus
heinaseemne järele. Kehvatest ilmastikuoludest
tingitult ei õnnestunud 1998. a. kvaliteetse toidu-
teravilja kasvatamine.

Esinejaile esitati rohkelt küsimusi. Vastustest
selgus, et loomakasvatuse osas on hädavajalik jätkata
lüpsikarja tehnoloogia uuendamist, sest piima
kvaliteedi arvult kaotatakse oluline summa. Rahinge
suurfarmis tahetakse teha ümberehitus, paigaldada
neisse automaatsöötjad. Söötadele tehakse täisanalüüs. Et
majandil on oma jõusöödatsehh, siis saab
puudujäävat täpselt doseerida.

Nii mitmedki seltsi liikmed avaldasid arva-
must, et suurtootmine peab jääma. Seda tuleb
püüda säilitada, kui see töötab hästi.

Prof. O. Saveli tänas esinejaid väga põhjaliku
ülevaate eest. Selleks, et osata Euroopa Liidu
nõuete järgi atra seada, kinkis ta APSi nimel
*Lühiülevaate Euroopa Liidu ühisest põllumajandus-
poliitikast (CAP)* ning soovis kollektiivile edu
ja head käekäiku.

Vaba diskussioon jätkus kohvilauas.

* *
*

11. veebruaril 1999. a. toimus Tartus APSi
eestseisuse koosolek.

APSi eestseisuse koosolekust võtsid osa:
H. Tikk, R. Viiralt, J. Praks, H. Möller, O. Kärt,
A. Lember, O. Saveli ja H. Viinalass.

Koosolekut juhatas seltsi president prof. O. Saveli.

Päevakord:

1. Seltsi aastakonverentsi läbiviimine.
2. Seltsi 1998. a. tegevuskava.

1. Lepiti kokku, et tööde esitamise viimane tähtaeg *APSi Toimetistesse* on 15. veebruar 1999.

2. Vastavalt laekunud töödele valitakse välja pöhiettekanded. Ülejäänud tööde autoritele tehakse ettepanek posterpresentatsiooniks.

3. Järgmise ettekandekoosoleku teemaks valiti bioloogiline mitmekesisus ja loodushoidlik taimekaitse.

4. Prof. O. Saveli andis ülevaate seltsi rahalistest olukorrast.

*   *
*   *

10. märtsil 1999. a. toimus Tartus *APSi* ettekandekoosolek.

Päevakord:

1. Bioloogiline mitmekesisus ja põllumajandus – Marika Mänd.
2. Loodushoidliku taimekaitse printsiipidest – Anne Luik.
3. Taimedega putukate vastu – Luule Metspalu.
4. Füsioloogiliste uurimiste vajalikkusest loodussöbraliku kahjuritõrje väljatöötamiseks – Aare Kuusik.

Koosoleku avas seltsi president prof. O. Saveli. Ta õnnitles seltsi liikmete nimel juubilare – Kalju Roosved 70., Tõnu Toimi 60. ja Anne Luike 50. sünnipäeva puhul. Põllumajandusdoktor O. Priilinn oma töögrupiga tunnistati Eesti Vabariigi teaduspreemia vääriliseks. Uude Riigikogusse valiti kaks *APSi* liiget – põllumajanduskandidaadid Viive Rosenberg ja Arvo Sirendi.

Järgnevalt informeeris prof. O. Saveli seltsi liikmeid aastakonverentsi ettevalmistamise seisust ja päevakorrast. Seni ei ole laekunud ettepanekuid aastapremiate kandidaatide kohta. Aastakonverents ja aastakoosolek otsustati pidada 15.–16. aprillil.

Ülevaate bioloogilisest mitmekesisusest ja põllumajandusest esitas bioloogiamagister Marika Mänd. Tema sõnul mõistetakse bioloogilise mitmekesisuse all meie planeedil eksisteerivate loomade, taimede ja mikroorganismide, neis peituvate geenide ning nende elukeskkonnaks olevate ökosüsteemide hulka. Bioloogilist mitmekesisust käsitledes lähtutakse kolmest tasemest: 1) geneetilistest mitmekesisusest (kirjeldab geneetiliste tunnuste liigisisest ja liikidevahelist ulatust), 2) liigilisest mitmekesisusest (kirjeldab antud

piirkonna liikide hulka) ja 3) ökosüsteemide mitmekesisusest (kirjeldab kas mingi piirkonna või ka kogu planeedi erinevate looduslike süsteemide hulka).

Esineja nentis, et seni on kõige enam uuritud linde ja imetajaid. Viimastel aastatel on palju räägitud bioloogilisest mitmekesisusest ja selle säilitamise vajadusest. Miks on see nii aktuaalseks muutunud? Liikide väljasuremine on evolutsiooni loomulik nähtus, kuid viimasel sajandil on väljasuremise tempo kiirenenud, eriti vihmametsade alal. Bioloogilise mitmekesisuse vähenemise põhjustena nimetas esineja 1) kiiresti kasvavat inimkonda (vajatakse toitu, riiet, ruumi), 2) elupaikade hävitamist, 3) keskkonna saastumist, 4) üksikliike kahjustavast üleekspluaterimist, 5) eksootiliste taimede ja loomadega kaubitsemist, 6) põllumajandust ja metsandust. Vastates küsimusele, miks me vajame bioloogilist mitmekesisust, tõi esineja välja eetilise dimensiooni, tähtsuse tervishoiule, toitumisele ja tööstusele.

Oma esinemise teises osas keskendus M. Mänd bioloogilisele mitmekesisusele põllumajanduskultuuride tolmeldamisel. Looduslike tolmeldajate liigirikkus ja arvukus on märkimisväärselt vähenenud. Sellele protsessile on kaasa aidanud kultuuride mürgitamine, põlluservades olevate ribade kaotamine, looduslike õitsvate taimedega alade hävitamine jne. Näiteks USA-s on võimalik kasutada tolmeldamisteenust. Eesti on esineja sõnul mõnevõrra paremas seisus, kuid tõsised probleemid tolmeldajatega on ka Kirde-Eestis (kaevanduspiirkonnad).

Esinejale esitati arvukalt küsimusi nii geenitehnoloogia kui liigilise mitmekesisuse kohta. Kas bioloogilise mitmekesisuse suurenemine mõnes piirkonnas võib tuua ka kahju? M. Mänd sõnas, et on olemas optimum, suurema liigirikkuse juures väheneb produktiivsus.

Prof. Anne Luik tutvustas loodusliku taimekaitse printsiipe. Ta nentis, et ei ole piiramatu progressi. Kahjurid ja taimehaigused on meie intensiivse põllumajanduse produkt, olles põllukoosluste loomulik osa. Probleem tekib siis, kui nende arvukus suureneb. Sel puhul häiritakse põllukoosluste looduslikku regulatsiooni. Tugevad ja terved taimed suudavad aktiivselt võidelda taimekahjustajatega. Seepärast on äärmiselt olulised kohalikele tingimustele vastavad sordid ja optimaalsed kasvutingimused. Ka intensiivse väetamisega reguleeritakse kahjurite esinemist. Prof. A. Luik peatus pikemalt ennetaval ehk agrotehnilisel tõrjel. Sel puhul reguleeritakse kahjustajate arvukust järgmiste taimekasvatustlike võtetega: 1) külvikord, 2) mullaharimine, 3) multšimine, 4) manipuleerimine külvi-, istutus- ning koristusaegadega, 5) segakultuuride kasvatamine, 6) püünis- ja barjäärkultuuride kasutamine, 7) resistentsed sordid. Esineja pidas väga oluliseks taimekahjustajate pidevat seiret.

A. Luik soovitas vältida võõrliikide sisse-toomist (kaasa tulevad ka umbrohud ja putukad). Väga oluline on määrata õiged tõrjekriteeriumid. Selle teostamiseks on vaja väga häid teadmisi ja raha. Selgus, et ametlikult ei tegele EPMÜ Agromoomiateaduskonnas keegi tõrjekriteeriumide väljatöötamisega. Otsese tõrje puhul tuleb eelistada keskkonnale ohutuid meetodeid. Kasutatakse nii füüsikalisi-mehaanilisi tõrjet, bioloogilist tõrjet (looduslike vaenlaste kasutamine, mikrobioloogiline tõrje, kahjurite käitumuslike reaktsioonide ärakasutamine) kui keemilist tõrjet. Esineja soovitas võimalusel kasutada bioloogilist tõrjet.

Bioloogiakandidaat Luule Metspalu tutvustas seisukohti ja printsiipe, kuidas kasutada taimi võitluseks putukate vastu. Pärast II maailmasõda arenes jõudsalt keemiatööstus. Teaduslik huvi looduslike tõrjevahendite vastu elavnes juba 70ndatel aastatel, kui selgus, et mitmed taimse päritoluga insektitsiidid ja toksilised taimeekstraktid osutasid tõhusaiks teatud kahjurpopulatsioonide vastu, kes olid resistentsed sünteetilistele pestitsiididele. Esineja sõnul on selles vallas tehtud väga palju põhjalikke uurimistöid. Et taimedel on väga lai toimespekter, siis nad võivad peletada putukaid lõhna ja maitsega, pidurdada toitumist või toidu seedimist, on toksilised, neid kasutatakse meelitestena, toodetakse taimseid kommertspreparaate. Mitmetes Euroopa maades on hakatud üha enam kasutama koduselt valmistatud taimeekstrakte kahjurputukate tõrjeks, eriti just katmikaladel.

Bioloogiakandidaat Aare Kuusik selgitas füsioloogiliste uurimiste vajalikkust loodussõbraliku kahjuritõrje väljatöötamisel. Peale liigilise mitmekesisuse on ka erinevate toimeainete mitmekesisus. Samas ei ole ükski tõrjevõte absoluutne. Esineja tutvustas süsteemi, mille nad on välja töötanud, jälgimaks putukal üheaegselt mitmeid parameetreid. Uuringute käigus on vaja selgitada, kas preparaat pidurdab või stimuleerib hingamist, kas mürk mõjub putuka südamele, hinnata insektitsiidset aktiivsust jne. Uuringud on vajalikud selleks, et selgitada, kas töötada konkreetsete taimedega edasi või mitte. Inimestele ei saa soovitada ülitugevate mürgitaimede kasvatamist. Olulisel kohal on sünergismi uurimine. Huvipakkuvad on ka eelistuskatsed, s.o. katsed, mille puhul mardikatele antakse võrdne võimalus valida erinevate sortide vahel.

Prof. J. Kuum tõstatas küsimuse põllumajanduse tulevikust. Ta avaldas arvamust, et APS peaks esitama ettepanekud põllumajanduse edendamise kohta.

Prof. O. Saveli tänas esinejaid väga huvitava ettekannete eest.

* *
*

10. märtsil 1999. a. toimus Tartus APSi eestseisuse koosolek.

Eestseisuse koosolekust võtsid osa: M. Järvan, R. Viiralt, T. Toim, H. Möller, P. Lättemäe, O. Saveli, A. Bender, A. Lember, H. Viinalass.

Päevakord:

1. Seltsi rahaline seis, eelarve koostamise põhimõtted.
2. Aastakonverentsi ettevalmistamine.
3. Plenaaristungi ettekannete väljavalimine.
4. Seltsi tööplaan 1999. aastaks.

Seltsi president prof. O. Saveli andis ülevaate seltsi rahalisest olukorrast. Eelarve projekt esitatakse kinnitamiseks seltsi aastakoosolekule. Et rahaallikaid ei ole lisandunud, siis tuleb hakkama saada oma jõududega. Liikmemaksu kogumisel otsustati jätkata varem väljatöötatud metoodikat. Mitmeid aastaid ei ole suurendatud ajakirja ettevalmistamisel makstavaid tasusid. Praeguseks ajaks on need jäänud enam kui sümboolseteks. Üksmeelselt otsustati tasusid kahekordistada. Ühe *Agraarteaduse* numbri trükikulud on ligi 10 000 krooni.

Ühistöö tulemusena valiti plenaaristungil esitamiseks 12 tööd. Valiku tegemisel lähtuti printsiibist, et ettekanne oleks huvipakkuv enamikule kuulajaist ning proportsionaalselt oleks kaetud ka kõik teemade valdkonnad.

Seltsi tööplaani kavandamisel tehti ettepanek pidada kevadine ettekandekoosolek Harkus Eksperimentaalbioloogia Instituudis, andes võimaluse teaduspreemia saanud kollektiivile tutvustada oma töid. Huvipakkuv võiks olla tutvumine Räpina Kõrgema Aianduskooliga suvisel ettekandekoosolekul.

APSil on oma märk. Viimastel aastatel seltsi liikmeks astunud inimestel seda aga ei ole, sest märgid on otsa saanud. Otsustati teha uus tellimine.

Tõstatati küsimus liikmeskonnast. Ilmselt oleks huvi liikmeskonda kajastava trükise vastu. Trükise ettevalmistamiseks tuleb korrigeerida aadressi.

Nenditi seltsielu puudumist. Tehti ettepanek mõelda seltsi seinakalendri kujundamisele.

* *
*

15.–16. aprillil peeti Tartus Akadeemilise Põllumajanduse Seltsi IV aastakonverents. APSi aastakonverentsi avas seltsi president prof. O. Saveli. Oma avasõnas avaldas ta lootust, et eestseisuse poolt ühisistungiks väljavalitud ettekanded pakuvad kuulajaile laialdast huvi.

Kokku kanti ühisistungil ette 11 ettekannet. Ettekannete kohta esitati arvukalt küsimusi. Vaa-

tamiseks ja tutvumiseks olid stendidele välja pandud posterid.

Ühisistung järel toimus APSi aastakoosolek.

Päevakord:

1. Eestseisuse aruanne – APSi 10 aastat.
2. Revisjoni aruanne.
3. Läbirääkimised ja aruannete kinnitamine.
4. Auliikmete valimine.
5. Aastapremiate määramine.

Eestseisuse aruande ja ülevaate APSi 10 aasta tegevusest esitas seltsi president prof. O. Saveli. Ta märkis, et paljud koosolekust osavõtjad on seltsi asutajaliikmed. Ta konstateeris, et APSi kuuluvad mitte ainult EPA/EPMÜ kraadiga õppejõud, vaid teadlased üle vabariigi. Senisest enam tuleks töösse kaasata noori. Just noorte vähesus on APSile probleemiks. O. Saveli meenutas M. Müüli poolt öeldut, et “kui APS tahab kümnekonna aasta pärast eksisteerida, peab ta ise leidma tee üliõpilaste juurde”.

Ajalool peatudes märkis esineja järgmisi pidepunkte: asutaval koosolekul valiti eestseisus ja volikogu, 1990. a. alustati *Agraarteaduse* väljaandmist ja auliikmete valimist, 1991. a. alustati preemiate väljaandmist, alates 1996. a. antakse välja *APSi Toimetisi*.

Seltsi koosolekuid on peetud paljudes kohtades väga erineva temaatikaga. Domineerival kohal on olnud siiski teemad, mis käsitlevad põllumajandusteaduse ja –hariduse käekäiku. Paljud teemad käsitlesid strateegiaid, kuhu me tahame minna ja mida me soovime saavutada. Seltsi põhitegevus on olnud ettekandekoosolekute vormis.

Selts ise on olnud apoliitiline, kuid viimasesegi EV Riigikogusse valiti kolm seltsi liiget – V. Rosenberg, A. Rüütel ja A. Sirendi.

O. Saveli mõõnis, et mitte kõik pole õnnestunud nii nagu vaja oleks. Probleemiks on just noorte kaasatõmbamine seltsi tegevusse. Ta tegi ettepaneku, et APS peaks avaldama ka magistrantide ja doktorantide publikatsioone.

Ebaõnnestumistena nimetas O. Saveli Eesti Põllumajandusteaduste Akadeemia loomata jätmist. Mõne juhtiva kolleegi ettevaatlikkus jättis selle teostamata, mis Lätis ära tehti. Ta tänas M. Karelsoni jt., kes tegid ära suure töö põhikirja koostamisel.

Lähimas tulevikus loodetakse valmistada märk seltsi liikmetele ja trükkida liikmeskonna nimekirja.

Liikmemaksude osas avaldas O. Saveli lootust, et jätkuvalt toetatakse seltsi liikmeid asutuste kaudu. Ta avaldas heameelt ka selle üle, et seltsi liikmeid on meeles peetud ka riiklikul tasandil. Kurb vaid, et põllumajanduse ja maaelu rüppe tunnistust nii vähe jagub.

H. Raid luges ette revideerimisakti. Ühiselt otsustati seltsi aruanne ja revideerimisakt kinnitada.

O. Saveli tutvustas seltsi kalenderaasta eelarve projekti. Eestseisus tegi ettepaneku suurendada individuaalset liikmemaksu 25 kroonilt 50 kroonini, kusjuures pensionäridel jätta liikmemaks endiseks, s.o. 25 krooni. Hääletamine kinnitas eestseisuse ettepaneku liikmemaksu suurendamise osas. Asutuste kaudu laekuva toetuse suhtes jääd selle juurde, et iga töötava liikme kohta toetatakse seltsi tegevust 1000 krooniga. Aastakoosolekust osavõtjad kinnitasid hääletamise teel seltsi 180 000 kroonise eelarve 1999. aastaks.

Agraarteaduse peatoimetaja prof. A. Lember pani liikmetele südamele, et väga täpne ja hoolikas tuleks olla artiklite vormistamisel. Tehti ettepanek avaldada vormistamise ja refereerimise nõuded ajakirja tagakaanel.

Seltsile oli laekunud kolm avaldust liikmeks asumise sooviga. Uuteks liikmeteks võeti vastu J. Metlitskaja, H. Meripõld ja H. Nõmmsalu.

Enne seltsi auliikmete valimist tuletas O. Saveli meelde, et ettepanekud peavad laekuma tähtaegselt, s.o. 1. veebruariks.

Seltsi auliikmeks valiti bioloogiadoktor Oskar Priilinn.

Eestseisus, olles arutanud esitatud kandidaate preemiate määramiseks, tegi ettepaneku esitada eluaja preemia saamiseks *prof. emer.* Ilmar Mürsepp ja pm.-dr. Rein Kask ning noorteadlase preemia saamiseks pm.-mag. Ülle Tamm. Otsustati jätta aastapremia välja andmata ning summeerida eluajatöö preemia ja aastapremia ning jagada see kahe esitatud kandidaadi vahel. Koosolekust osavõtjad hääletasid esitatud ettepanekute poolt.

Prof. O. Kärt õnnitles seltsi 10. aastapäeva puhul ka APSi presidenti prof. O. Savelit.

Järgnevatiks ettekandekoosolekute teemadeks pakuti välja kohtumist uue põllumajandusministri ja seltsiliikmetest riigikogulastega, samuti peeti vajalikuks arutada Eesti põldude umbrohtumist.

Õhtu jätkus meeleoluka koosviibimisega Loomakasvatusinstituudi õppehoone saalis.

* *
*

15. aprillil peeti APSi eestseisuse koosolek.

Eestseisuse koosolekust võtsid osa: A. Bender, M. Järvan, O. Kärt, A. Lember, P. Lättemäe, H. Möller, M. Piirsalu, O. Saveli, H. Tikk, H. Viinalass, R. Viiralt.

Päevakord:

1. Kandidaadid seltsi auliikmeks ja preemiatele.
2. Seltsi eelarve.

1. Laekunud ettepanekute alusel otsustati üldkoosolekul esitada seltsi auliikmeks biol.-dr. Oskar Priilinn, eluajatöö eest esitada aruteluks kandidaadina *prof. emer.* Ilmar Mürsepp ja pm.-dr. Rein Kask, noorteadlase aastapreemiale kandideerib pm.-mag. Ülle Tamm. Üldkoosolekule otsustati teha ettepanek jätta aastapreemia välja andmata ja jagada preemiaraha kahe eluajatöö preemiale esitatud kandidaatide vahel.

2. Eelarve koostatakse samal põhimõttel kui varasematel aastatel. Nenditi, et eelmisel aastal laekus plaanitud vähem ligi 35 000 krooni. Arvestades seltsi liikmete arvu – 242 (sh. 45 pensionäri ja 32 nn. üksiküritajat) – otsustati küsida asutustele seltsi toetuseks 1000 krooni ühe liikme kohta.

3. Otsustati teha ettepanek seltsi liikmemaksu suurendamiseks järgnevalt: töötav seltsi liige – 50 krooni, pensionär – 25 krooni. Sisseastumismaks jäi endiseks – 10 krooni.

* * *

16. aprillil peeti Akadeemilise Põllumajanduse Seltsi IV aastakonverentsi ühisistung. Ühisistungis avas seltsi president prof. O. Saveli.

Prof. R. Viiralt tegi kokkuvõtte taimekasvatuse sektsiooni tööst. Ette kanti 10 tööd (kavas oli 13). Tema sõnul olid kõik ettekanded infotihedad ja asjalikud. Ta nentis, et kõigil esitatud ettekannetel oli iseloomulikuks jooneks tugev praktiline väljund. Puhtteoreetilisi ettekandeid ei esitatud. Käsitleti nii toiduainete kui söötade kvaliteeti, tootmise ja tehnoloogiatega mõju keskkonnale, haigusresistentsed sorte jne. R. Viiralt märkis, et uurimist vajab veterinaaravimite mõju inimesele ravimjääkidenähtena. Ta nentis, et teadlased peaks enam osalema seaduste, määruste, ametkondlike aktide jne. koostamises. Prof. R. Viiralt luges sektsiooni töö kordaläinuks. Kahjuks ei jõutud ajalimiidist lähtuvalt diskussioonini.

Prof. O. Kärt tegi kokkuvõtte loomakasvatuse sektsiooni tööst. Kavandatud 14 tööst kanti ette 12. Kokku publitseeriti 17 loomakasvatustliku sisuga tööd, osad neist olid nn. piiriteaduse alalt. Positiivse külje pealt märkis prof. O. Kärt erinevate asutuste vahelist koostööd, samuti on tõusnud ettekannete sisu ja tase, haarates laia temaatikat. Väga huvitavaks pidas sektsiooni juhataja laste toitumise olukorda kajastavat ettekannet (P. Veeroja ja K. Kolk), samuti plenaaristungil esitatud ω-3 rasvhapete uurimust (J. Hämmal jt.). Viimati mainitud ettekanded on otsese väljundiga inimeste tervisele. Negatiivse poole pealt märkis prof. O. Kärt, et kõik ettekanded ei olnud kõigile arusaadavad, mistõttu ta eeldab populaarteaduslikumat esitust. Kokkuvõttes märkis ta, et ettekannete taseme tõus annab optimismi tuleviku suhtes.

Järgnevalt kavandati seltsi tegevuskava aasta lõpuni. Mai lõpus otsustati tutvuda Harkus asuva Eksperimentaalbioloogia Instituudiga ja kohtuda uue põllumajandusministri ning kantsleritega, sügisel külastada Räpina Kõrgemat Põllumajanduskooli. Detsembrikuu koosoleku kohta oodatakse veel ettepanekuid.

J. Liiv kutsus seltsikaaslased 30. juuniks Võrumaale ettepanekuga külastada Võrumaa Masinaühistut ning üht veise- ja kartulikasvatustalust selgitamaks, kas põllumajanduslikul tegevusel on mõtet või ei. Ettepanek võeti vastu aplausiga.

Ühisistung lõpetas prof. O. Saveli. Ta avaldas lootust, et järgmisel aastal õnnestub aastakonverents veelgi paremini. Tegevuse mitmekesisemaks muutmiseks tuleb aga julgesti oma ideid pakkuda. Tugevat tervist ja kaunist kevadet soovides lahkuti.

H. Viinalass

AKADEEMILISE PÕLLUMAJANDUSE SELTSI UUSI LIIKMEID

Meripõld, Heli – sünd. 14.06.1961. Eesti Maaviiljeluse Instituudi teadur-grupijuht. Eriala – rohumaaviiljelus, söödatootmine ja liblikõieliste seemnekasvatuse.

Metlitskaja, Jelena – sünd. 04.11.1959, põllumajanduskandidaat. Eesti Maaviiljeluse Instituudi teadur. Eriala – sordiaretus.

Narusberg, Hugo – sünd. 21.10.1919, majandusteaduse kandidaat. Pensionär. Eriala – tööviltjakasvatuse tehnoloogia.

Nõges, Märk – sünd. 19.06.1945, keemikandidaat. Taimse Materjali Kontrolli Keskuse asedirektor. Eriala – teraviljakasvatuse tehnoloogia.

Nõmmsalu, Heli – sünd. 21.10.1957, filosoofiadoktor. Taimetoodangu Inspektsiooni peaspetsialist. Eriala – rohumaaviiljelus ja söödatootmine; taimekaitsevahendite kasutamise ökotoksikoloogia.

Olt, Jüri – sünd. 22.03.1949, tehnikamagister. EPMÜ mehaanika ja masinaõpetuse instituudi doktorant. Eriala – põllundustehnika.

Sooväli, Pille – sünd. 23.04.1964, põllumajandusmagister. Jõgeva Sordiaretuse Instituudi teadur. Eriala – teravilja resistentsusaretus.

Tikk, Viive – sünd. 10.05.1932. EPMÜ Loomakasvatuse instituudi teadur. Eriala – linnukasvatuse, põllumajanduslindude söötmine.

Vabrit, Sirje – sünd. 13.06.1954, põllumajandusmagister. EPMÜ dotsent. Eriala – iluaianudus.